

Konečně jsme se s kamarádem dostali letos na první ferratu - [Děčín](#). Na nábřeží se dělal nový povrch silnice, nebylo kam zaparkovat, tak jsme auto dali na trávu k řece. Došli jsme ke stěně, obhlédli si trasu a šlo se na věc. Povrch byl docela v některých místech ohoblovaný, boty klouzaly, musel jsem se i na jedné cestě kousek vrátit a zkusit jinou trasu. Vtipně jsem lezl v kratasech a v jednom místě jsem si odřel nohu. Každopádně jsme vylezli brzo nahoru, pokochali se výhledem a seběhli jsme na jedno pouliční kafe. Bylo poledne, nebylo kam chvátat. Přesunuli jsme se do pozemní nacist. továrny [Rabštejn - Jánská](#), kterou jsme si prolezli podle návodu, který jsme měli u sebe.

Ještě jsme toho neměli dost, takže naším cílem byla [Vodní brána u Semil](#). Ve čtyři hodiny odpoledne jsme začali lézt červenou trasu. Ocenili jsme značení svorek barvou, proto nebylo možné z trasy uhnout. To by snad mělo být na ferratách povinné, protože když se trasy kříží, kdo by si pamatoval kudy lézt svojí obtížností. Jediné blbé místo byl přechod po laně, které bylo dost prověšené. Ale nakonec vrcholová fotka a hurá domů, do Pejru, do hospody, utopenec a pár piv. Jediné jídlo za den, kromě toho kafe v Děčíně.

